

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54 interior 2043
Fax : + 021 336 85 48

DECIZIA NR.258/2013

privind soluționarea contestației formulate de

SC .X. SRL din localitatea .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub nr.**907033/18.06.2013**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili – Activitatea de inspecție fiscală, prin adresa nr. .X./14.06.2013, înregistrată la Agenția Națională de Administrație Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/18.06.2013 cu privire la contestația formulată de **SC .X. SRL** cu domiciliul fiscal în localitatea .X., comuna .X. nr.X/E, județul .X., CUI RO X, înregistrată la ORC sub nr.J31/X/1999 cu sediul ales în vederea comunicării actelor administrativ fiscale în localitatea .X., str. X, nr.57 județul .X..

SC .X. SRL contestă Decizia de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală (denumită în continuare, Decizie de impunere) emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./01.03.2013, privind suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei TVA stabilită suplimentar de plată,
- .X. lei dobânzi de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei impozit pe profit,
- .X. lei dobânzi de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, respectiv **22.04.2013** așa cum reiese din mențiunea olografa înscrisă pe confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a

fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală la data de **30.04.2013**, așa cum rezulta din amprenta ștampilei Registraturii Generale aplicată pe originalul contestației, aflat la dosarul cauzei.

În data de 03.07.2013, la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor s-a înregistrat adresa SC .X. SRL privind "*Completare la contestație*" care prezintă anexat Nota de constatare nr. .X./02.07.2013, unde se menționează ca SC .X. SRL mai poate beneficia de .X. lei în loc de .X. lei, privind ajutorul de stat.

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. SRL** din localitatea .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./01.03.2013, societatea susține următoarele:

La data de 31.03.2000 s-a obținut certificatul de investitor în zonă defavorizată nr.x privind scutirea la plata impozitului pe profit pentru activitatea de transport rutier de mărfuri.

Potrivit art.1 pct.c) din HG nr.728/2001 pentru aplicarea OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, investiția nou creată cuprinde și mijloacele de transport, prevedere legală care încurajă la momentul respectiv investițiile societății în mijloacele de transport, fiind unicul mijloc de realizare a obiectivului de activitate pentru care s-a obținut certificatul de investitor. În baza acestui certificat, în perioada 2000-2004 societatea a efectuat investiții în mijloace de transport folosite în scop productiv în valoare de .X. lei, contractând credite bancare.

După realizarea investiției, respectiv la data de 19.04.2004 a apărut Regulamentul Consiliului Concurenței unde se menționează că investițiile în mijloace de transport nu reprezintă o investiție eligibilă.

Consiliul Concurenței a constatat în baza Notei de constatare SJ .X./28.12.2006, că investiția în mijloacele de transport este neeligibilă, cu toate că Regulamentul din 19.04.2004 a fost publicat ulterior efectuării investiției în zona defavorizată și nu se aplică retroactiv.

În cadrul acestei note de constatare, investiția eligibilă a fost calculată greșit, neluându-se în considerare investiția în mijloacele de transport utilizate în scop productiv în valoare de .X. lei. Totodata, s-a consemnat și faptul că societatea nu depășește intensitatea maximă admisă a ajutorului de stat și nu s-a emis decizie privind stoparea ajutorului de stat, iar certificatul de investitor nu a fost retras.

Ulterior, la data de 01.01.2007 a intrat în vigoare OUG nr.117/21.12.2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, care abrogă Legea nr.143/1999 privind ajutorul de stat, lege în baza căreia s-a întocmit Nota de constatare SJ .X./28.12.2006. Astfel, constatările consemnate în notă încetează să producă efecte, întrucât nu a fost emisă o decizie finală de către Consiliul Concurenței.

În perioada februarie 2007-aprilie 2010, ANAF a solicitat informații **SC .X. SRL** privind investițiile efectuate și ajutorul de stat acordat până în anul 2009, iar societatea a raportat în fiecare an toate informațiile cu privire la aceste investiții.

În anii 2008 și 2009, au fost întocmite de către reprezentanții ANAF procese verbale de control pentru monitorizarea ajutorului de stat acordat **SC .X. SRL**, fără a fi stopat ajutorul de stat.

SC .X. SRL a solicitat în repetate rânduri Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, clarificări privind investițiile efectuate în zona defavorizată, fără a primi răspunsuri.

SC .X. SRL învederează organului de soluționare a contestației următoarele:

1. Scutirea la plata impozitului pe profit s-a acordat în baza certificatului de investitor în zona defavorizată nr. .X./31.03.2000, care nu a fost retras de către emitent pe toată durata valabilității lui, așa cum reiese din adresa Agenției de Dezvoltare Regională X nr. .X./06.12.2012.

2. Conform adresei nr. .X./13.11.2012, Consiliul Concurenței nu a emis până în anul 2007 nicio decizie de suspendare/recuperare a unui ajutor de stat acordat **SC .X. SRL**, iar începând cu anul 2007, Consiliul Concurenței nu a primit nici o decizie referitoare la recuperarea sau suspendarea ajutorului de stat acordat societății .X. SRL. Astfel, rezulta că nu a fost emisă niciun fel de decizie de stopare a ajutorului de stat.

3. Realitatea economică privind natura și structura veniturilor și profitului obținut de societate nu se încadrează în criteriile cuprinse în art.10, alin.2 din HG 728/2001, toate veniturile fiind realizate de societate exclusiv în zona defavorizată. Vânzarea de marfa reprezintă un act de intermediere efectuat fără nici un profit, întrucât s-a vândut fără adaos comercial, fără a realiza profit din vânzarea de marfa, iar vânzarea de produse finite la punctele de lucru din .X. și X s-a realizat de asemenea fără profit, singurul scop al acestei activități fiind cel

de a asigura serviciile de transport, aceasta fiind singura activitate profitabila a societatii. Nerealizarea de profit din aceste activitati constituie element obstacol in activarea art. 10, alin. 2 din HG 728/2001.

4. La calculul investitiilor eligibile nu s-a tinut cont de investitiile efectuate in mijloacele de transport productive in valoare de 3.360.888 lei efectuata de catre societate in perioada 31 martie 2000 – 02 februarie 2003, cu toate ca in adresa comunicata de catre Consiliul Concurentei nr. .X./14.02.2013 se specifica in mod clar faptul ca *“mijloacele de transport achizitionate pana la data de 02 februarie 2003 sunt considerate investitii eligibile la calculul intesitatii brute privind ajutorul de stat in zona defavorizata”*, potrivit art.6(2) din Regulamentul din 10 mai 2002 privind ajutorul de stat regional si ajutorul de stat pentru IMM. Prin ignorarea acestei realitati, de catre organele de inspectie fiscala s-a denaturat in mod semnificativ valoarea investitiei eligibile, a intensitatii brute a ajutorului de stat si a ajutorului de stat de care mai poate beneficia societatea noastra.

5. Ajutorul de stat acordat a facut obiectul unor activitati de monitorizare in perioada 2007 – 2010, societatea primind si ulterior acordand toate informatiile actualizate privind facilitatea fiscala in termenele prevazute de catre reprezentantii ANAF – DGAMC, iar inspectorii care au efectuat monitorizarea ajutoarelor de stat nu au facut referire, in procesele verbale incheiate, cu privire la depasirea limitelor de acordare a acestei facilitati fiscale (PV din 02.07.2008 si PV din 15.06.2009) sau vreo referire la faptul ca DGAMC a fost instiintata din anul 2008 ca societatea nu mai are calitatea de beneficiar eligibil de ajutor de stat, potrivit procedurii nationale privind stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat.

6. Reconsiderarea investitiilor eligibile pana in 2 februarie 2003, data pana la care ar fi trebuit sa fie luate in calcul investitiile in mijloace de transport ca fiind investitie eligibila in proportie de 100%, determina modificarea bazei suplimentare de impunere cu privire la impozitul pe profit si respectiv translatarea perioadei influenteaza si accesoriile, respectiv perioada pentru care se calculeaza acestea.

7. Accesoriile nu au fost corect calculate, intrucat baza de impunere a fost stabilita in mod eronat.

8. Raportul de inspectie este eronat intocmit, acesta continand greseli de redactare care fac imposibila emiterea unei opinii si respectiv a unei aparari pertinente pana la lamurirea acelei erori.

Prin Completarea la contestație nr.411/22.05.2013, înregistrata la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr.987026/23.05.2013 se prezinta urmatoarele argumente:

1. Obligatia de plata stabilita suplimentar reprezentand impozit pe profit a fost in mod gresit calculata intrucat organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de

veniturile din penalitatile contractuale in suma de X lei, facturate de societate si neincasate cu urmatoarele facturi :

- factura fiscala nr. .X./13.11.2006 in valoare de .X. lei;
- factura fiscala nr. .X./04.09.2006 in valoare de .X. lei;
- factura fiscala nr. .X./05.10.2009 in valoare de .X. lei;
- factura fiscala nr. .X./01.08.2011 in valoare de .X. lei;
- factura fiscala nr. .X./25.10.2011 in valoare de .X. lei.

2. Accesoriile pentru impozitul pe profit au fost calculate gresit de organele de inspectie fiscala, intrucat OUG nr.117/2006 privind procedurile nationale in domeniul ajutorului de stat, la art.26, alin.1-2 prevede ca *“Ajutorul de stat care trebuie rambursat sau recuperat include si dobanda aferenta, datorata de la data platii pana la data recuperarii sau a rambursarii. Rata dobanzii aplicabile este cea stabilita potrivit prevederilor Regulamentului CE659/1999 »*, or organele de inspectie fiscala au calculat accesorii aplicand in mod eronat prevederile OG 92/2003.

3. Se reitereaza motivele de la pct.3 din contestatie, referitoare la faptul ca nu s-a realizat profit din vanzarea de marfa, fapt recunoscut si de organele de inspectie fiscala la pag.26 pct.3 din Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC .X./01.03.2013 si la pag.3 alin.2 din Procesul verbal nr. .X./28.11.2012, prezentand in acest sens copie dupa contract si balanta de verificare.

Contestatarul sustine ca toate obligatiile de plata calculate suplimentar s-au stabilit cu incalcare art.5 alin.(3) din HG nr.728/2001 care prevede ca *“Agentii economici care au obtinut certificat de investitor in zona defavorizata si care efectueaza activitati in alte domenii de interes decat cele prevazute in anexa nr.1 beneficiaza in continuare de facilitati în conditiile legii, pana la expirarea perioadei pentru care a fost declarata zona defavorizata.”*

4. Societatea contestatarul mentioneaza ca la pg.21 din Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC .X./01.03.2013 este in scris faptul ca Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate a comunicat in anul 2008 Directiei Generale de Inspectie Fiscala din cadrul ANAF ca la data de 31.12.2007 societatea nu mai este eligibila sa primeasca ajutor de stat, informatie total gresita, intrucat ajutorul de stat primit de societate a facut obiectul unor procese verbale de control in anii 2008-2009. Inclusiv in anul 2010 DGAMC .X. a solicitat societății date actualizate privind ajutorul de stat, in calitate de beneficiar eligibil, la cererea Direcției Generale Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate.

Or, nu este posibil ca Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate sa fi informat Consiliul Concurentei si ANAF in anul 2008 ca nu mai trebuie sa fie acordat ajutor de stat contestatarului atâta timp cât la Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate societatea figureaza si in anul 2010 ca beneficiar eligibil de ajutor de stat, iar Directia de Inspectie Fiscala a realizat activitati de monitorizare pe acest ajutor

de stat in anii 2008-2009, fara a sesiza societatea ca s-a incalcat legislatia cu privire la ajutorul de stat.

5. Contestatară invoca, in completarea celor de la pct.2 din contestatie faptul ca, potrivit OUG nr.117/2006 ajutorul de stat se recupereaza in baza Deciziei Comisiei Europene, care trebuie comunicata beneficiarului, de catre furnizorul ajutorului de stat.

6. Obligatia suplimentara de plata in valoare de .X. lei reprezentand TVA cuprinsa in Raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere, nu mai poate fi considerata obligatie de plata, intrucat aceasta suma a fost achitata de contestatară cu OP nr.X la data de 07.12.2012, anterior datei de 01.03.2013, cand au fost emise cele doua acte.

7. Contestatară motiveaza ca Nota de constatare SJ .X./28.12.2006 este intocmita gresit, fapt recunoscut de Consiliul Concurentei prin adresa nr. .X./03.04.2013, prin care se indica in mod clar costurile cu mijloacele de transport achizitionate pana la data de 02.02.2003.

Prin adresa nr. .X./03.04.2013 Consiliul Concurentei precizeaza «*in conformitate cu legislatia in vigoare la momentul respectiv, dar si in prezent, furnizorul este obligat sa determine valoarea unui ajutor de stat, avand la dispozitie toate instrumentele si competentele necesare. Controalele efectuate de Consiliul Concurentei in zonele defavorizate erau facute pentru a atrage atentia atat beneficiarilor cat si furnizorilor privind respectarea legislatiei in domeniul ajutorului de stat*», societatea contestatară prezentând in acest sens anexa nr.8 la completari la contestatie.

8. In procesul verbal nr. .X./28.11.2012 organele de inspectie fiscala au mentionat faptul ca s-a refuzat semnarea de catre dl .X., mentiune gresita, intrucat in data de 28.11.2012 dl .X. a fost plecat la .X., la .X. X SRL pentru ridicarea BO seria RNCB3AM .X. in suma de X lei, prezentand in acest sens procesul verbal.

9. La pagina 28 din raportul de inspectie fiscala organele de inspectie fiscala imputa faptul ca s-a contestat nota de constatare SJ .X./28.12.2006, or Consiliul Concurentei prin adresa .X./03.04.2013 mentioneaza ca aceasta nota de constatare nu are in sine o valoare juridica (prin urmare nu are cale de atac), intrucat ulterior intocmirii acestor note de constatare, Consiliul Concurentei transmitea adrese furnizorilor prin care informa asupra aspectelor constatate si solicita intreprinderea masurilor necesare pentru a se asigura respectarea legislatiei in domeniu.

De asemenea, în data de 03.07.2013, la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor s-a inregistrat adresa SC .X. SRL privind “*Completare la contestatie*” care prezinta anexat Nota de constatare nr. .X./02.07.2013, unde se mentioneaza ca *SC .X. SRL mai poate beneficia de .X. lei in loc de .X. lei*, privind ajutorul de stat.

II. Urmare inspectiei fiscale efectuate, prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili au fost stabilite obligatii fiscale in sarcina societatii ca urmare a constatarilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./01.03.2013, astfel:

A. În urma verificării taxei pe valoarea adăugată din perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 organele de inspectie fiscala au constatat că societatea datorează TVA de plată suplimentar în sumă totală de **.X. lei** după cum urmează :

1) .X. lei – reprezentând T.V.A. aferentă unui număr de 30 facturi emise de societate și neînregistrate în evidența contabilă

a) **.X. lei** – taxa aferentă a X facturi neînregistrate în evidența contabilă a societății, rezultate din analiza notelor de constatare încheiate de Garda Financiară **.X.**

La solicitarea echipei de inspectie, de explicații privind motivele neînregistrării acestor facturi în evidența fiscală dl. **.X.** în calitate de administrator, prin Nota explicativă nr. 2 din 02.07.2012 a justificat acest fapt prin omisiunea înregistrării acestora.

b) **.X. lei** - taxa aferentă a X facturi neînregistrate în evidența contabilă a societății, rezultate din analiza plajei de numere utilizată.

La verificarea numerelor alocate din sistemul informatic facturilor emise și înregistrate în jurnalele de vânzări din perioada 2009-2011 în corelație cu plaja de numere stabilită de societate pentru fiecare an din perioada 2009-2011 s-a constatat lipsa a X de numere.

La solicitarea echipei de inspectie, de explicații privind lipsa celor X de numere de facturi, dl. **.X.**, prin Nota explicativă nr.1 din 02.07.2012 a prezentat anexat notei explicative o situație a acestor facturi cu justificarea motivelor care au dus la neidentificarea acestora în evidența contabilă.

Din situația anexată la Nota explicativă nr.1 s-a constatat că un număr de X facturi în valoare de **.X. lei** și T.V.A. de **.X. lei** emise de SC **.X. SRL** nu au fost înregistrate în evidența contabilă.

c) **.X. lei** - taxa aferentă a X facturi neînregistrate în evidența contabilă a societății, rezultate din analiza neconcordanțelor din declarația 394.

În vederea clarificării neconcordanțelor din declarația 394, în conformitate cu prevederile art. 59 alin.4 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin adresele D.G.A.M.C. transmise la X societăți, respectiv SC **.X.SRL .X.(CIF 7X)**, SC **.X. SRL .X. (CIF X)**, SC **.X.SRL .X.(CIF .X.)**, SC **X X(CIF 1X)**, SC **X SRL .X.(CIF X)** și Consiliul

Județean .X., s-a solicitat fișa analitică a furnizorului .X. aferentă perioadei în care s-au înregistrat neconcordanțe în declarația 394.

Din analiza fișelor analitice primite s-a constatat că în data de 30.12.2010, SC .X. SRL a emis către SC .X. SRL X facturi, reprezentând livrări de mixtură asfaltică, în valoare de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății.

Prin Nota explicativa nr.4) înregistrată la societate cu nr. .X./22.08.2012, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații privind neînregistrarea acestor facturi emise către SC .X. SRL. În răspunsul transmis organelor de inspecție fiscală la data de 05.10.2012 dl. .X. în calitate de administrator a declarat că nu are cunoștința de aceste facturi.

Urmare a verificărilor efectuate de Garda Financiară .X. la SC .X. SRL s-a constatat că, contravaloarea celor X facturi a fost încasată de SC .X. SRL în perioada 29.01.2011-02.07.2011, drept pentru care societatea datorează TVA de plată suplimentară în sumă de .X. lei.

Pentru operațiunile economice efectuate și consemnate în cele X facturi emise de societate conform prevederilor art. 6, alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991/R, societatea avea obligația înregistrării acestor facturi în jurnalele de vânzări și înscrierii taxei colectată în decontul de TVA, la data exigibilității taxei, respectiv la data emiterii facturilor, în conformitate cu prevederile art. 134², alin. (2) și art. 156² alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru neînregistrarea în evidența fiscală a celor X de facturi în luna emiterii, și neînscierea în decontul de T.V.A. a taxei colectată în sumă de .X. lei, respectiv neachitării taxei la data exigibilității plății acesteia conform prevederilor art. 134, alin. (2) și (3) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL datorează T.V.A. de plată suplimentară în sumă de **.X. lei**.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei** stabilite până la data de 30.11.2012, iar în baza prevederilor art. 120¹ din același act normativ au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

2) .X. lei- reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă prin înregistrarea dublă în jurnalul de cumpărări a două facturi de achiziții

a) În anul 2007 s-a constatat că societatea a înregistrat factura nr. .X./31.10.2007 emisă de SC .X. SRL în valoare de .X. lei și T.V.A. de .X. lei, atât la poziția nr. X din jurnalul de cumpărări al lunii oct.2007, cât și la poziția X din același jurnal. Taxa pe valoarea adăugată înregistrată la cele două poziții din

jurnalul de cumpărări a fost dedusă prin decontul de T.V.A. al lunii octombrie 2007.

b) În anul 2009 s-a constatat ca societatea a înregistrat factura nr. .X./30.06.2009 emisă de SC X SRL .X. în valoare de .X. lei și T.V.A. de .X. lei, atât la poziția nr. 1057 din jurnalul de cumpărări al lunii iun.2009 cât și la poziția 20 din jurnalul de cumpărări al lunii aug.2009. Taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. .X./30.06.2009 a fost dedusă, atât prin decontul de T.V.A. al lunii iunie 2009, cât și prin decontul de T.V.A. al lunii august 2009.

Organele de inspecție fiscală au constatat ca înregistrarea de două ori a facturilor mai sus menționate nu a avut loc ca urmare a unei achiziții de bunuri sau servicii, fiind rezultatul unei erori de înregistrare în evidența contabilă care a generat o diminuare a T.V.A. de plată din luna octombrie 2007 cu suma de .X. lei și în luna august 2009 cu suma de .X. lei.

Având în vedere faptul că, înregistrările de la poziția nr.949 din jurnalul de cumpărări al lunii octombrie 2007 și de la poziția nr.20 din jurnalul de cumpărări al lunii august 2009 nu s-au făcut în baza unor facturi în original, ci în baza acelorași facturi înregistrate anterior la poz.X din jurnalul lunii octombrie 2007 și poz.X din jurnalul lunii iunie 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** conform art.146 alin. (1) lit a) din Codul Fiscal și pct. 46 alin (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei**, stabilite până la data de 30.11.2012, iar în baza prevederilor art. 120¹ din același act normativ au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

3) .X. lei - reprezintă T.V.A. aferentă unei facturii de stornare înregistrată la societate, dar necomunicată și neînregistrată în evidența contabilă a clientului.

În luna decembrie 2010 societatea înregistrează factura storno nr. .X./31.12.2010 în valoare de .X. lei și T.V.A. în sumă de .X. lei emisă către clientul SC .X. .X. SRL. În factură se menționează că stornează factura nr. .X./21.12.2010 în valoare de .X. lei și T.V.A. în sumă de .X. lei.

Din verificarea fișei analitice a clientului și a fișei analitice 401 .X. anexată la nota de constatare încheiată de Garda Financiară .X. și explicațiile date de societate în Nota explicativa nr. 2 s-a constatat ca cele două facturi nu au fost înregistrate în contabilitatea clientului, iar factura nr. .X./21.12.2010 nu a fost înregistrată nici în evidența contabilă a societății verificate.

Pentru factura storno nr. .X./31.12.2010 emisă către SC .X. .X. SRL, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are dreptul sa ajusteze baza impozabilă a taxei, întrucât factura nr. .X./21.12.2010 nu a fost înregistrată

în contabilitatea celor două societăți, emiterea facturii storno nr. .X./31.12.2010 și înregistrarea ei în contabilitatea SC .X. SRL nerespectând prevederile art. 138 din Codul fiscal și pct. 20 alin. (1) din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, drept pentru care societatea datorează T.V.A. de plată suplimentară în sumă de **.X. lei**.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere, în sumă de **.X. lei** stabilite până la data de 30.11.2012 (.X. x 675 zile (de la 26.01.2011 la 30.11.2012) x 0,04% = .X. lei), iar în baza prevederilor art. 120¹ din același act normativ au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

4) .X. lei – reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă aferentă achizițiilor de băuturi alcoolice înregistrate în contul de cheltuieli de protocol pentru care societatea nu putea să își exercite dreptul de deducere.

În perioada 2009 - 2011, societatea a înregistrat în evidența contabilă, cheltuieli de protocol în valoare de .X. lei, reprezentând achiziții de băuturi alcoolice în baza a X facturi. Pentru aceste cheltuieli, societatea a dedus T.V.A. în valoare totală de .X. lei.

În conformitate cu prevederile art.145, alin.(5), lit. b) din Codul Fiscal, taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** achitată de SC .X. SRL pentru achizițiile de băuturi alcoolice înregistrate în contul de cheltuieli de protocol nu este deductibilă.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei** stabilite până la data de 30.11.2012, iar în baza prevederilor art. 120¹ din același act normativ au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

B. Majorari/dobanzi de intarziere aferente TVA nedecarata în perioada în care intervine exigibilitatea taxei

1. Suma de **.X. lei** – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere, calculate pentru neînregistrarea în evidența contabilă la data emiterii, a unui număr de .X. facturi emise de societatea verificată.

La verificarea documentelor fiscale și contabile din perioada 2007 – 2011, au fost identificate un număr de .X. de facturi fiscale care au fost înregistrate în jurnalele de vânzări la o dată ulterioară datei emiterii acestora.

Aceste facturi includ și cele X de facturi identificate de Garda Financiară ca fiind neînregistrate la momentul începerii controlului și menționate în Procesul verbal seria CJ nr. .X. .X./31.08.2011 de Garda Financiară.

Prin declararea cu întârziere în decontul de TVA a taxei colectată în sumă de .X. lei aferentă acestor facturi, societatea a diminuat în mod repetat taxa pe valoarea adăugată de plată aferentă perioadei în care facturile au fost emise.

SC .X. SRL avea obligația să înregistreze cele .X. de facturi în jurnalele de vânzări aferente lunii în care au fost emise și să înscrie taxa colectată aferentă acestor facturi în decontul perioadei fiscale în care facturile au fost emise, respectiv când taxa a devenit exigibilă, conform prevederilor art. 134², alin. (2) și art. 156² alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru declararea cu întârziere a taxei colectată aferentă acestor facturi și implicit pentru amânarea plății taxei pe valoarea adăugată, în baza prevederilor art. 134, alin. (1)-(3) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL datorează majorări de întârziere pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, aferentă celor .X. de facturi.

În baza prevederilor art.119 alin.(1), art. 120, alin.(1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, au fost stabilite majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei**, calculate pe perioada cuprinsă între data exigibilitatii platii taxei aferentă lunilor în care au fost emise facturile și data exigibilitatii platii taxei aferentă lunilor în care au fost înregistrate și declarate aceste facturi.

2. Suma de **.X. lei** - reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la taxa pe valoarea adăugată înregistrată în evidența contabilă, dar declarată cu întârziere în decontul de TVA, detaliate astfel :

a) .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna decembrie 2009, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii iunie 2010

La verificarea concordanței dintre totalul T.V.A. colectată din jurnalul de vânzări al lunii decembrie 2009 și suma taxei colectată înscrisă în decontul de TVA aferent, s-a constatat o diferență de .X. lei, respectiv în jurnal suma taxei colectată în cotă de 19% este de .X. lei, iar în decont a fost înscrisă suma de .X. lei.

Diferența de taxă colectată nedeclarată prin decontul lunii decembrie 2009 în sumă de .X. lei, a fost declarată ulterior în decontul lunii iunie 2010 la rândul de regularizări.

SC .X. SRL avea obligația înscrierii în decontul de T.V.A. a sumei taxei colectată aferentă tuturor facturilor emise în luna dec.2009 și înregistrate în

jurnalul de vânzări din luna decembrie 2009, conform prevederilor art. 156², alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru declararea cu întârziere a taxei colectată în sumă de .X. lei și implicit pentru amânarea plății taxei pe valoarea adăugată, în baza prevederilor art. 134, alin. (1) - (3) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL datorează majorări de întârziere pentru T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, calculate pe perioada cuprinsă între data scadenței taxei în sumă de .X. lei înregistrată în evidența contabilă din luna decembrie 2009 și data scadenței taxei aferentă lunii iunie 2010 când taxa în sumă de .X. lei a fost înscrisă la regularizări

b) .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna iunie 2010, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii iulie 2010.

La verificarea concordanței dintre totalul T.V.A. colectată din jurnalul de vânzări al lunii iunie 2010 extras) și suma taxei colectată înscrisă la randul 9 din decont, s-a constatat o diferență de .X. lei, respectiv în jurnal suma taxei colectată în cotă de 19% este de .X. lei, iar în decont a fost înscrisă suma de .X. lei.

Diferența de taxă colectată nedeclarată prin decontul lunii iunie 2010 în sumă de .X. lei, a fost declarată ulterior în decontul lunii iulie 2010 prin înscrierea acesteia la rândul de regularizări.

SC .X. SRL avea obligația înscrierii în decontul de T.V.A. a sumei taxei colectată aferentă tuturor facturilor înregistrate în jurnalul de vânzări din luna iunie 2010, conform prevederilor art. 156² alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru declararea cu întârziere a taxei colectată în sumă de .X. lei și implicit pentru amânarea plății taxei pe valoarea adăugată rezultată, în baza prevederilor art. 134, alin. (1) - (3) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL datorează majorări de întârziere pentru T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, calculate pe perioada cuprinsă între data scadenței taxei în sumă de .X. lei înregistrată în evidența contabilă din luna iunie 2010 și data scadenței taxei aferentă lunii iulie 2010 când taxa în sumă de .X. lei a fost înscrisă la regularizări .

c) .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna decembrie 2010, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii martie 2011

La verificarea concordanței dintre totalul T.V.A. colectată din jurnalul de vânzări al lunii decembrie 2010 și suma taxei colectată înscrisă în decont s-a constatat o diferență de .X. lei, respectiv în jurnal suma taxei colectată în cotă de 24% și 9% este de .X. lei, iar în decont este înscrisă suma de .X. lei.

Diferența de taxă colectată nedeclarată prin decontul lunii decembrie 2010 în sumă de .X. lei, a fost declarată ulterior în decontul lunii martie 2011 prin înscrierea acesteia la rândul de regularizări.

SC .X. SRL avea obligația înscrierii în decontul de T.V.A. a sumei taxei colectată aferentă tuturor facturilor înregistrate în jurnalul de vânzări din luna decembrie 2010, conform prevederilor art. 156² alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru declararea cu întârziere a taxei colectată în sumă de .X. lei și implicit pentru amânarea plății taxei pe valoarea adăugată, în baza prevederilor art. 134, alin. (1) - (3) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL datorează majorări de întârziere pentru T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, calculate pe perioada cuprinsă între data scadentei taxei în sumă de .X. lei înregistrată în evidența contabilă din luna dec. 2010 și data scadenței taxei aferentă lunii martie 2011 când taxa în sumă de .X. lei a fost înscrisă la regularizări.

În concluzie, pentru T.V.A. de plată în sumă totală de .X. lei (.X. lei + .X. lei + .X. lei) declarată cu întârziere în decontul de TVA, în baza prevederilor art.119 alin.(1), art. 120, alin.(1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei.**

C. IMPOZITUL PE PROFIT din perioada 01.06.2006 – 31.12.2011

În urma verificarilor efectuate asupra documentelor justificative, precum și a modului de înregistrare a veniturilor și cheltuielilor, s-au constatat următoarele aspecte:

Societatea verificată, în perioada trimestrul II 2006 - trimestrul I 2009 a calculat anual, dar nu a achitat impozitul pe profit determinat în suma de **.X. lei** considerând că acesta se afla sub incidența art.6 din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

SC .X. SRL detine Certificatul de investitor în zona defavorizată nr.142 din 31.03.2000 valabil până la data de 01.04.2009 prin care beneficiază de facilitățile prevăzute de HG nr.200/1999 în conformitate cu prevederile OUG nr.24/1998, republicată, cu modificările ulterioare și cu prevederile HG nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate .

În baza Legii nr.143/1999 privind ajutorul de stat, precum și a art.14¹ din OUG 24/1998 privind zonele defavorizate, inspectorii din cadrul Consiliului Concurenței, Direcția Monitorizare Teritorială – Inspectoratul de Concurență .X.

au intocmit Nota de constatare nr.114 din 28 decembrie 2006 avand ca obiect monitorizarea ajutoarelor de stat din zona defavorizata prin care s-a determinat:

- ajutorul de stat efectiv acordat pana la data de 30.06.2006 societatii SC .X. SRL si care a fost in valoare de .X. lei ;

- valoarea investitiilor eligibile efectuate de societate pana la data de 15.09.2004, determinate in suma de .X. lei precum si

- cuantumul ajutorului de stat de care mai poate beneficia societatea verificata incepand cu semestrul II 2006 si pana la expirarea perioadei pana la care a fost declarata zona defavorizata (01.04.2009), in suma de .X. lei.

Valoarea investitiilor eligibile determinate de inspectorii din cadrul Consiliului Concurentei - Inspectoratul de Concurenta .X., nu cuprinde si valoarea mijloacelor de transport rutier, iar Nota de constatare nr. .X./28.12.2006, inregistrata la SC .X. SRL sub nr.X, a fost semnata bilateral si fara obiectiuni.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada trim II 2006 - trim I 2009 societatea a considerat ca intregul profit realizat in suma de .X. lei, este scutit la plata fiind sub incidenta facilitatilor fiscale prevazute de OUG 24/1998 si in baza certificatului de investitor detinut.

Astfel, organele de inspectie fiscala au constatat ca au fost desfasurate activitati si inregistrate venituri care nu beneficiaza de facilitatile fiscale reglementate de actele normative pentru care SC .X. SRL detine certificat de investitor.

Prin Nota explicativa nr.1 din data de 02.07.2012, directorul general al societatii, dl. .X. .X. a raspuns ca scutirea la plata impozitului pe profit s-a facut *„in baza certificatului de investitor in zona defavorizata pentru domeniul de activitate :Transporturi rutiere de marfuri si a investitiilor in suma de .X. lei, reprezentand statii de asfalt, statie de beton, sortare – concasare, in utilaje si mijloace de transport. De asemenea face precizarea ca valoarea acestor investitii, inclusiv a mijloacelor de transport a fost comunicata Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili printr-o adresa.”*

Cu privire la investitiile realizate de SC .X. SRL in suma de .X. lei mentionate de directorul general al societatii in Nota explicativa nr. 1 din data 02.07.2012, organele de inspectie fiscala au constatat ca acestea nu sunt investitii eligibile care se iau in calcul la stabilirea facilitatilor fiscale care se pot acorda, investitiile eligibile conform art. 14¹ , alin 1¹ din OUG 24/1998 fiind doar investitiile efectuate pana la data de 15 septembrie 2004.

Consiliul Concurentei Inspectoratul teritorial .X., prin Nota de constatare nr.114 din 28.12.2006 a determinat valoarea investitiilor eligibile in suma de .X. lei realizate pana la data de 15 septembrie 2004, fara a lua in considerare valoarea mijloacelor de transport.

Prin adresa nr.X/13.11.2012 societatea a transmis la D.G.A.M.C., adresa nr. .X./13.11.2012 prin care Consiliul Concurenței comunică societății, la solicitarea acesteia, faptul că : *"Până în anul 2007, Consiliul Concurenței nu a emis vreo decizie de suspendare/recuperare a unui ajutor de stat acordat SC .X. SRL. Începând cu anul 2007, competențele în materia ajutorului de stat au fost preluate de Comisia Europeană, Consiliul Concurenței fiind autoritate națională de contact în domeniul ajutorului de stat cu forul comunitar.*

În aceasta calitate, Consiliul Concurenței primește toate deciziile emise de Comisia Europeană în materia ajutorului de stat. Din analiza deciziilor transmise de forul comunitar, rezultă că, începând cu anul 2007, nu a fost emisă nici un fel de decizie referitoare la SC .X. SRL."

DGAMC prin adresa nr. .X./11.12.2012 a solicitat Direcției Generale Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate (D.G.A.S.P.N.P.R.) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, documentele referitoare la SC .X. SRL privind ajutorul de stat de care a beneficiat societatea în baza OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Prin adresa nr. .X./17.12.2012, D.G.A.S.P.N.P.R. a transmis organelor de inspectie fiscala adresa nr. .X./29.07.2008 prin care D.G.A.S.P.N.P.R. a comunicat Consiliului Concurenței ca X de operatori economici, printre care si SC .X. SRL, au depășit intensitatea ajutorului de stat și adresa nr. .X./04.09.2008 prin care D.G.A.S.P.N.P.R. a comunicat Direcției Generale de Inspectie Fiscală din cadrul A.N.A.F. că la data de 31.12.2007, X de agenți economici, printe care și SC .X. SRL, nu mai sunt eligibili să primească ajutor de stat sub forma scutirii de la plata impozitului pe profit.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.06.2006 – 31.12.2006

Organele de inspectie fiscala au constatat ca ponderea in profitul impozabil a activitatilor conform alin.(3) art.9 din HG 728/2001 a fost calculata astfel:

- profit impozabil 2006 - .X. lei minus
- profit impozabil verificat anterior - .X. lei
- total profit impozabil aferent perioadei verificate = **.X. lei**
- .X. lei = profit impozabil provenit din activitatea de transport (.X. lei x 23,90%) se incadreaza la operatiuni scutite;
- .X. lei = profit impozabil provenit din activitatea de vanzari de marfuri (.X. lei x 75,41%) - nu se incadreaza la operatiuni scutite;
- .X. lei = profit impozabil provenit din alte venituri din exploatare (vanzari de active si penalitati comerciale incasate), (.X. x 0,69%)- nu se incadreaza la operatiuni scutite .

Astfel, profitul impozabil in suma de **.X. lei (.X. lei + .X. lei)** aferent activitatilor realizate in perioada trim.II- trim. IV 2006 nu poate beneficia de scutire la plata in baza prevederilor art. 6 din OUG nr. 24/1998 privind zonele defavorizate, neîncadrându-se in domeniile de interes ale HG 728/2001 privind

Normele metodologice de aplicare a OUG 24/1998, iar impozitul pe profit aferent in suma de .X. lei reprezinta obligatie fiscala suplimentara datorata bugetului de stat.

Calculul impozitului pe profit cumulat datorat in anul 2006 pe trimestre se prezinta astfel:

- trim. II 2006 = **pierdere**
- trim. III 2006 = **.X. lei** ;
- trim IV 2006 = **.X. lei**.

Astfel, organele de inspectie fiscala au determinat profitul impozabil si impozitul pe profit datorat bugetului de stat de SC .X. SRL pentru anul 2006, astfel :

- impozitul pe profit recalculat este in suma totala de .X. lei din care:
- impozit pe profit scutit (OUG.24/1998) in suma de .X. lei
- impozit pe profit datorat bugetului de stat, in suma de .X. lei.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2007 – 31.12.2007

Organele de inspectie fiscala au constatat ca:

a) din profitul impozabil al anului 2007, in suma de .X. lei este scutita in baza art.6 din OUG 24/1998 suma de .X. lei (.X. lei x 34,13%), iar impozitul pe profit aferent de .X. lei (.X. lei x 16%) reprezinta credit fiscal in anul 2007.

b) s-a inregistrat de doua ori pe cheltuieli factura fiscala nr. .X./31.10.2007 emisa de SC .X. SRL (CUI- .X.) majorand nelegal cheltuielile lunii octombrie 2007 cu suma de .X. lei, fiind incalcate prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

c) s-a omis inregistrarea facturii fiscale nr. .X./04.06.2007, factura in suma totala de .X. lei din care TVA de .X. lei emisa de SC .X. SRL catre SC .X. SRL, diminuand veniturile si implicit profitul impozabil cu suma de **.X. lei**, incalcannd prevederile art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct.12 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

S-a reintregit baza de impozitare luata in calculul determinarii impozitului pe profit, respectiv s-a recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit datorat bugetului de stat de SC .X. SRL pentru anul 2007, rezultand o diferenta suplimentara in suma de .X. lei, situatia pe trimestre a impozitului pe profit cumulat prezentandu-se astfel:

- trimestrul I 2007 = pierdere
- trimestrul II 2007= .X. lei;
- trimestrul III 2007= .X. lei;
- trimestrul IV 2007= .X. lei.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2008 – 31.12.2008

Organele de inspectie fiscala au constatat ca:

a) in anul 2008 SC .X. SRL a calculat impozit pe profit in suma de .X. lei, pe care l-a considerat scutit integral in baza art.6 lit.c) din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, si respectiv art.9 pct.(1) din H.G. nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata.

Din analiza veniturilor unitatii s-a constatat ca veniturile din vanzarea marfurilor, cele din vanzarea produselor finite si a activelor – au fost obtinute de SC .X. SRL in anul 2008 in afara zonei defavorizate si in concluzie nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit pentru profitul obtinut din desfasurarea de activitati in afara zonei defavorizate, deoarece a incalcat prevederile art.9 pct.(2) din de HG 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata.

S-a stabilit ca din veniturile societatii, cele care se incadreaza in prevederile art.6 din O.U.G. nr.24/1998 privind zonele defavorizate, republicata si art.9 pct.(1) din HG nr.728/2001 privind Normele metodologice, sunt in anul 2008 - cele din activitati hoteliere (.X. lei), cele obtinute din inchirierea masinilor si utilajelor (.X. lei) si cele din transport (.X. lei).

Ponderea veniturilor scutite (.X. lei) in total venituri (.X. lei) este de 23,38%.

Pentru stabilirea impozitului pe profit scutit in baza art.6 lit.c) din OUG 24/1998 - privind zonele defavorizate, republicata, organele de inspectie au aplicat prevederile art.9 pct (3) din HG nr.728/2001 – privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata,

b) In luna februarie 2008, SC .X. SRL a inregistrat factura nr. .X./01.02 2008 de la SC .X., in valoare de .X. lei cu TVA, reprezentand servicii de transport, factura care a mai fost inregistrata si in luna decembrie 2007.

Organele de inspectie fiscală au stabilit suma de X lei reprezinta o cheltuiala neaferenta veniturilor conform art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si suma de X lei este nedeductibila fiscal la calculul impozitului pe profit pentru anul 2008.

c) La verificarea documentelor fiscale si contabile din perioada 2007 – 2011 au fost identificate un numar de .X. de facturi fiscale care au fost inregistrate in evidenta contabila (fisa cont, balante, jurnalele de vanzari), la o data ulterioara datei emiterii acestora.

Aceste facturi includ si cele peste .X. facturi, identificate de Garda Financiara ca fiind neinregistrate la data inceperii controlului si mentionate in Procesul verbal seria CJ nr. .X. .X./31.08.2011 de Garda Financiara .X. si cele

X facturi de prestari servicii pentru care Garda Financiara .X. a calculat un impozit pe profit estimat la 30.06.2011 de .X. lei.

Impozitul pe profit se declara si se plateste trimestrial si in aceste conditii nu toate facturile (.X. facturi), care au fost inregistrate ulterior datei emiterii lor, influenteaza calculul impozitului pe profit datorat ci doar cele care au fost inregistrate intr-un alt trimestru decat cel in care s-au emis facturile.

Din cele .X. facturi emise de societate si inregistrate ulterior datei emiterii, s-au identificat in perioada trim III 2008 - 31.12.2011 un numar total de .X. facturi cu o valoare insumata de .X. lei, care au fost inregistrate dintr-un trimestru intr-un alt trimestru, sau dintr-un an fiscal in alt an fiscal influentand astfel profitul impozabil si impozitul pe profit datorat de societate.

In trimestrul I si II 2008, impozitul pe profit aferent veniturilor din transport si alte prestatii a fost scutit in baza OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, iar veniturilor din vanzarea marfurilor aferente facturilor inregistrate cu intarziere nu au influentat impozitul pe profit din trim.I si II 2008 intrucat descarcarea de gestiune s-a facut la aceeasi valoare fara a se inregistra adaos comercial, in momentul inregistrarii facturilor in evidenta contabila respectiv a veniturilor in contul 707 „*venituri din vanzarea marfurilor*”.

In perioada trim.III – trim.IV 2008 societatea a inregistrat cu intarziere venituri in suma totala de .X. lei, din care suma de .X. lei a fost inregistrata in cursul aceluasi an, in trimestrul urmator, iar suma de .X. lei a fost inregistrata in anul 2009, rezultand deci o o diminuare a bazei impozabile a impozitul pe profit aferent anului 2008 cu suma de .X. lei.

Societatea a inregistrat descarcarea de gestiune a marfurilor din facturile inregistrate cu intarziere in momentul inregistrarii facturii si implicit a veniturilor in contul 707 „*venituri din vanzarea marfurilor*” si la aceeasi valoare fara a se inregistra adaos comercial.

Cu adresa nr. .X./26.11.2012 SC .X. SRL a pus la dispozitia organelor de inspectie situatia facturilor inregistrate cu intarziere si a cheltuielilor aferente, inregistrate deasemenea cu intarziere din perioada 2007-2011.

Din cele prezentate rezulta ca, societatea a diminuat baza impozabila a impozitului pe profit aferent anului 2008 cu suma de .X. lei.

Prin adresa nr. .X./CJ/28.09.2011 Garda Financiara – Sectia .X. a transmis la D.G.A.M.C, Procesul verbal, seria Cj, nr. .X. .X./31.08.2011 incheiat la SC .X. SRL, cu mentiunea ca impreuna cu procesul verbal a fost comunicata la Directia Nationala Anticoruptie-Serviciul Teritorial .X. si sesizarea penala nr. .X./CJ/ 02.09.2011.

De asemenea, prin adresa nr. .X./P/2011 din 23.01.2012, Directia Nationala Anticoruptie - Serviciul Teritorial .X., informeaza organele de inspectie fiscala ca prin rezolutia nr. .X./P/2011 din 28.09.2011 s-a inceput urmarirea penala fata de domnul .X. administrator la SC .X. SRL si solicita efectuarea unei verificari de specialitate si transmiterea rezultatelor obtinute.

In acest sens, organele de inspectie fiscala au intocmit Procesul Verbal nr. .X./28.11.2012 in care se face referire punctual doar la constatările prezentate de Garda Financiara – Sectia .X. in Procesul verbal nr. .X. .X./31.08.2011 incheiat la SC .X. SRL.

Pana la data incheierii procesului verbal nr. .X./28.11.2012 societatea nu a prezentat organelor de inspectie cheltuielile aferente veniturilor inscrise in facturile inregistrate cu intarziere, descarcate in conturile din clasa 6 “conturi de cheltuieli”.

In aceste conditii, organele de inspectie au obtinut baza impozabila pentru calculul impozitului pe profit prin scaderea din valoarea facturilor inregistrate cu intarziere a cheltuielilor cu marfurile identificabile si nestocabile din situatiile centralizate ale unitatii (fisa cont 371.1- analitic produse petroliere – bitum rutier).

S-a ales aceasta metoda de descarcare a gestiunii pentru ca din evidenta contabila a societatii nu s-au putut delimita cheltuielile aferente facturilor curente, inregistrate la data emiterii lor, de cele inregistrate cu intarziere deoarece pentru acestea unitatea a folosit o data aleasa arbitrar din luna inregistrarii, nu data reala de pe factura.

In concluzie, prin inregistrarea cu intarziere in evidenta contabila a veniturilor din facturile amintite mai sus si a cheltuielilor aferente, societatea a diminuat profitul impozabil in anul 2008 cu suma de .X. lei, incalcannd prevederile art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art. 22, lit. a) - d) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organele de inspectie fiscala au reintregit baza de impozitare luata in calcul la determinarea impozitului pe profit, respectiv au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit datorat bugetului de stat de SC .X. SRL pentru anul 2008, astfel :

- impozit pe profit scutit conform OUG.24/1998, art 6 in suma de .X. lei, din care:
- impozit pe profit scutit admis in suma de .X. lei
- impozit pe profit datorat bugetului de stat in suma de .X. lei.

Prin Nota de constatare nr. .X./28.12.2006, inspectorii din cadrul Consiliul Concurentei, Directia Monitorizare Teritoriala – Inspectoratul de Concurenta .X. au determinat *cuantumul ajutorului de stat de care mai poate beneficia societatea verificata incepand cu semestrul II 2006 si pana la expirarea perioadei pana la care a fost declarata zona defavorizata (01.04.2009) , in suma de .X. lei.*

SC .X. SRL a beneficiat de ajutorul de stat in suma de .X. lei prin scutire de impozit pe profit din anii 2006 - 2008, dupa cum urmeaza:

- an 2006 impozit pe profit scutit .X. lei;

- an 2007 impozit pe profit scutit .X. lei;
 - an 2008 impozit pe profit scutit .X. lei.
- TOTAL .X. lei

Prin Nota de constatare nr. .X./28.12.2006, care a avut ca obiect – monitorizarea ajutorului de stat din zona defavorizata - document necontestat de catre contribuabil, s-a comunicat acestuia ca mai beneficiaza de ajutor de stat in limita sumei de .X. lei, sumă cu care se atinge limita maxima admisa a intensitatii ajutorului de stat la SC .X. SRL, aferent investitiilor nou-create.

Consiliul Concurentei stabileste limita maxima admisa a intensitatii ajutorului de stat, conform Regulamentului privind ajutorul de stat nr.340/2004.

Din cele prezentate organele de inspectie fiscala au constatat ca SC .X. SRL a incalcat prevederile art.14¹ alin.(1) din OUG nr.24/1998.

Impozitul pe profit stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala pentru anul 2008 este in suma de .X. lei.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2009 – 31.12.2009

Organele de inspectie fiscala au constatat ca:

1) In luna iunie 2009 SC .X. SRL inregistreaza factura nr. .X./30.06.2009 de la SC X SRL .X. in suma totala de X lei, valoarea fara TVA fiind de .X. lei reprezentand lucrari de reparatii drum (DC 16), aceeasi factura fiind inregistrata inca o data in luna august 2009.

Avand in vedere ca suma de .X. lei, reprezentand contravaloarea aceleiasi facturi, a fost inregistrata pe cheltuieli de doua ori rezulta ca, suma de .X. lei reprezinta o cheltuiala neaferenta veniturilor conform art.21 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si este nedeductibila fiscal la calculul impozitului pe profit pentru anul 2009.

2) In trimestrul I 2009, s-a calculat impozit pe profit care a fost considerat scutit integral, in baza art.6 lit.c) din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, in suma de X lei.

SC .X. SRL detine Certificatul de investitor in zona defavorizata nr.142 din 31.03.2000, care a fost valabil pana la data de 01.04.2009.

Din Declaratia privind impozitul pe profit pentru anul fiscal 2009 (cod 101) rezulta ca, din total impozit pe profit in suma de 1.070.321 lei, calculat de SC .X. SRL pentru anul 2009, suma de X lei reprezinta impozit considerat scutit de catre unitate, iar suma de .X. lei reprezinta impozit pe profit datorat si declarat de societate in același an.

Limita maxima admisa a ajutorului de stat in suma de .X. lei, stabilita de inspectorii din cadrul Consiliul Concurentei, Directia Monitorizare Teritoriala – Inspectoratul de Concurenta .X., a fost atinsa in anii 2006, 2007 si 2008, iar SC .X. SRL in anul 2009 nu mai putea sa beneficieze pentru investitiile nou-create de facilitatile prevazute la art.6 din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor

defavorizate, republicata, fiind astfel incalcate prevederile art.14¹, alin (1) din OUG nr.24/1998.

3) In anul 2009, SC .X. SRL declara pentru un profit impozabil de .X. lei un impozit pe profit in suma de .X. lei, mai mare cu .X. lei fata de impozitul pe profit rezultat in urma calculului:

$$.X. \text{ (profit impozabil)} \times 16\% = .X. \text{ lei.}$$

Impozitul pe profit calculat suplimentar de organele de inspectie fiscala pentru anul 2009 a fost influentat in minus cu .X. lei datorita impozitului pe profit calculat eronat de societate si inregistrat de aceasta in Declaratia cod 101, depusa la organele fiscale abilitate pentru anul 2009.

4) Din verificarea efectuata a rezultat ca in anul 2009 din veniturile neinregistrate la termenele legale de societate in suma de .X. lei au fost scazute venituri in suma de .X. lei care au fost inregistrate de unitate la alte termene decat cele la care aveau obligatia de a le inregistra si care au fost impozitate anterior de catre echipa de inspectie.

Astfel, in anul 2009 veniturile neinregistrate in suma de .X. lei au fost mai mici decat veniturile inregistrate de societate la alte termene decat cele legale de .X. lei, rezultand astfel o diminuare a profitului impozabil al anului 2009 cu suma de .X. lei.

Cu adresa nr. .X./26.11.2012 SC .X. SRL a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala situatia facturilor inregistrate cu intarziere si a cheltuielilor aferente, inregistrate de asemenea cu intarziere din perioada 2007-2011.

Astfel, organele de inspectie fiscala au recalculat profitul impozabil al societatii prin reîntregirea veniturilor la termenele legale, tinand cont si de cheltuielile aferente acestor venituri.

In urma recalcularii a rezultat o diminuare a profitului impozabil al anului 2009 cu suma de .X. lei.

5) In anul 2009, prin Declaratia privind impozitul pe profit cod 101 societatea calculeaza si deduce rezerva legala in suma totala de .X. lei.

Avand in vedere ca organele de inspectie au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit aferent anului 2009, rezerva legala deductibila la calculul profitului impozabil si a impozitului pe profit a fost determinata in suma totala de .X. lei, astfel :

- .X. lei profit contabil stabilit de societate ;
- (.X.) lei venituri neimpozabile ;
- (.X.) lei pierdere aferenta veniturilor neinregistrate la termenul legal ;
- .X. lei x 5% = .X. lei.

Astfel, cu suma de .X. lei (.X. lei – rezerva legala calculata de societate – .X. lei rezerva legala stabilita de organele de control) se majoreaza profitul impozabil al societatii aferent anului 2009 conform art.22 pct.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

6) In anul 2009, societatea inregistreaza in contul 623 «*cheltuieli de protocol*» suma totala de X lei, iar prin Declaratia cod 101 a considerat suma de .X. lei cheltuiala de protocol care depaseste limita prevazuta de lege.

Avand in vedere ca organele de inspectie au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit aferent anului 2009, suma totala de .X. lei (.X. lei – total cheltuieli de protocol - .X. lei cheltuieli protocol deductibile determinate de organele de control) reprezinta cheltuieli de protocol nedeductibile la calculul profitului impozabil conform art.21 alin.(3) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, cu suma de .X. lei (.X. lei cheltuieli de protocol nedeductibile determinate de organele de control – .X. lei cheltuieli de protocol determinate de societate) au fost majorate cheltuielile nedeductibile la calculul profitului impozabil aferent anului 2009.

Organele de inspectie fiscala au reintregit baza de impozitare luata la calculul determinarii impozitului pe profit, respectiv au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit datorat bugetului de stat de SC .X. SRL pentru anul 2009.

In consecinta, impozitul pe profit calculat suplimentar pentru anul 2009 este in suma de .X. lei fiind datorat bugetului de stat de SC .X. SRL.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2010 – 31.12.2010

Organele de inspectie fiscala au constatat ca:

1) In anul 2010, SC .X. SRL a emis X facturi fiscale catre clientul SC .X. SRL reprezentand reparatii cu mixtura in suma totala de .X. lei, valoarea fara TVA fiind de .X. lei.

Cele trei facturi nu au fost inregistrate in evidenta contabila a SC .X. SRL, dar au fost inregistrate in evidenta SC X SRL, asa cum rezulta din fisa de cont de la SC X SRL, pusa la dispozitia de Garda Financiara .X..

Organele de inspectie au majorat veniturile societatii in anul 2010 cu suma de .X. lei, intrucat au fost incalcate prevederile art.12 lit.t) si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct.12 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

2) SC .X. SRL inregistreaza in luna decembrie 2010 factura de stornare nr. .X./31.12.2010 in suma totala de - X lei, suma fara TVA fiind de X lei, pe care a intocmit-o pentru clientul SC .X. .X. SRL.

Din fisa de cont a SC .X. .X. SRL, pusa la dispozitia controlului de catre Garda Financiara .X. cu adresa nr. fn/02.05.2012 rezulta ca, această factura nu a fost înregistrată de SC .X. .X. SRL.

Pe factura nr. .X./31.12.2010 se mentioneaza ca se storneaza factura nr. .X./21.12.2010, factura care nu a fost inregistrata nici in evidenta contabila a SC .X. SRL si nici in cea a SC .X. .X. SRL.

Pentru factura de stornare nr. .X./31.12.2010 nu s-a prezentat dovada comunicarii acesteia la client, factura fiind neinregistrata in evidenta contabila a SC .X. .X. SRL, iar organele de inspectie fiscala au reintregit veniturile societatii in luna decembrie 2010 cu suma de .X. lei, avand in vedere ca societatea si-a diminuat veniturile din aceeaasi perioada cu aceeaasi suma.

In concluzie, pentru factura de stornare nr. .X./31.12.2010, neinregistrata in evidenta contabila a societatii destinatare, organele de inspectie fiscala au stabilit un venit suplimentar in suma de .X. lei, pentru trimestrul IV 2010, fiind incalcate prevederile art.12 lit.t) si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art.22 lit.a) - d) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

3) In anul 2010, SC .X. SRL a intocmit X facturi de vanzare catre diversi clienti, a caror valoare fara TVA a fost de .X. lei, facturi care nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administratorul societatii d-nul .X. .X..

Astfel, in anul 2010 nu s-au inregistrat venituri in suma de **.X. lei**, fiind incalcate prevederile art.12 lit.t) si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, pct.12 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, art.22 lit.a) – d) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

4) Ca raspuns la solicitarea DGAMC-AIF nr. .X./05.07.2012, SC .X. SRL din .X. a transmis prin adresa inregistrata sub nr. .X./19.07.2012 si nr. .X./20.07.2012 fisa furnizorului sau, SC .X. SRL din care rezulta ca aceasta i-a facturat si livrat in data 30.12.2010 materiale de .X.ii in valoare de .X. lei, iar facturile au fost incasate in numerar de SC .X. SRL .

SC .X. SRL nu a inregistrat in evidenta contabila aceste facturi incalcanad astfel prevederile art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si punctul 12 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal diminuand astfel veniturile impozabile ale anului 2010 cu suma de .X. lei.

5) In anul 2010, SC .X. SRL a inregistrat cu intarziere venituri in suma totala de .X. lei din care au fost scazute veniturile inregistrate de aceasta la alta data decat cea legala, in suma de .X. lei, rezultand astfel o majorare a bazei impozabile la impozitul pe profit aferent anului 2010 cu suma de .X. lei.

Prin inregistrarea cu intarziere in evidenta contabila a acestor venituri societatea a diminuat profitul impozabil in anul 2010 cu suma de .X. lei, incalcanad prevederile art.19 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

6) In anul 2010, SC .X. SRL inregistreaza cheltuieli cu sponsorizarea in suma de .X. lei, iar prin Declaratia privind impozitul pe profit cod 101 deduce suma de .X. lei reprezentand sponsorizare.

Avand in vedere ca organele de inspectie au recalculat profitului impozabil si impozitul pe profit aferent anului 2010, intreaga suma de .X. lei reprezentand sponsorizare se deduce din impozitul pe profit conform art.21 alin(4) lit.p) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In concluzie, s-a diminuat impozitul pe profit cu suma de .X. lei (.X. – .X.), reprezentand diferenta de sponsorizare in limita prevazuta de lege intre cea calculata de unitate (mai mica) si cea calculata de inspectie (mai mare).

7) In anul 2010, SC .X. SRL inregistreaza in contul 623 « cheltuieli de protocol » suma totala de .X. lei, iar prin Declaratia privind impozitul pe profit - cod 101 a considerat suma de .X. lei cheltuiala de protocol care depaseste limita prevazuta de lege.

Avand in vedere ca organele de inspectie au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit aferent anului 2010, suma totala de .X. lei reprezentand cheltuieli de protocol este deductibila la calculul profitului impozabil conform art.21 alin.(3) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, cu suma de .X. lei se diminueaza cheltuielile nedeductibile la calculul profitului impozabil aferent anului 2010.

Organele de inspectie fiscala au reintregit baza de impozitare luata in calcul la determinarea impozitului pe profit, respectiv au recalculat profitul impozabil si impozitul pe profit datorat bugetului de stat de SC .X. SRL pentru anul 2010.

In consecinta, impozitul pe profit calculat suplimentar pentru anul 2010 este in suma de **.X. lei** fiind datorat bugetului de stat de SC .X. SRL.

impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2011 – 31.12.2011

Organele de inspectie fiscala au constatat ca:

1) In anul 2011 SC .X. SRL a intocmit X facturi de vanzare catre diversi clienti, a caror valoare fara TVA a fost de .X. lei, facturi care nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administratorul societatii d-nul .X. .X..

Astfel, SC .X. SRL in anul 2011 nu a inregistrat venituri in suma de .X. lei fiind incalcate prevederile art.12 lit. t) si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct.12 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

2) In anul 2011, veniturile neinregistrate la termenele legale (.X. lei) au fost mai mici decat veniturile inregistrate de societate la alte termene decat cele la care aveau obligatia de a le inregistra (.X. lei - impozitate de inspectia fiscala in

perioadele anterioare), rezultand astfel o diminuare a profitului impozabil din anul 2011 cu suma de .X. lei.

3) Pentru determinarea situatiei fiscale pe anul 2011, organele de inspectie fiscala au diminuat rezultatul brut contabil, calculat de unitate care a fost in suma de .X. lei cu suma de .X. lei (.X. - .X.), reprezentand venituri neinregistrate de societate in momentul realizarii lor, dar care au fost impozitate de inspectie anterior - la care s-au adaugat cheltuieli nedeductibile in suma de .X. lei, rezultand o pierdere de .X. lei, astfel: $.X. - .X. + .X. = - .X. \text{ lei}$

Deoarece, dupa calculul situatiei fiscale efectuat de inspectia fiscala rezulta pierdere, SC .X. SRL nu are dreptul legal sa deduca conform art. 22 alin.1) lit.a) din Legea nr.571/2003 – privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, rezerva legala in suma de .X. lei, dedusa de aceasta in anul 2011 prin Declaratia cod 101, depusa la organele abilitate pentru anul 2011

De asemenea, cheltuielile de protocol inregistrate de societate in anul 2011 in contul 623 in suma totala de .X. lei, sunt nedeductibile integral conform art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr. 571/2003 – privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Cheltuiala cu impozitul pe profit in suma de .X. lei, inregistrata de unitate in anul 2011 in contul 691 este nedeductibila fiscal conform art.21 alin.(4) lit.a) din Codul Fiscal, precum si amenzile si penalitatile - inregistrate de unitate in suma de .X. lei conform art.21 alin.(4) lit.b) din Codul Fiscal.

Totalul cheltuielilor nedeductibile pentru anul 2011 luate in calcul de inspectia fiscala la determinarea profitului impozabil, sunt in suma de .X. lei (.X.+ .X.+ .X.).

In concluzie, la sfarsitul anului 2011 rezulta o pierdere de .X. lei care va fi recuperata de SC .X. SRL in perioadele viitoare.

Din impozitul pe profit calculat suplimentar pentru anul 2010 in suma de .X. lei datorat bugetului de stat de SC .X. SRL la acea data, a fost scazut impozitul pe profit de .X. lei calculat, declarat si achitat de unitate pentru anul 2011, rezultand o diferenta de impozit stabilit suplimentar de plata de .X. lei.

In urma inspectiei fiscale a rezultat pentru anul 2011 o pierdere de .X. lei care va fi recuperata de unitate in perioadele urmatoare.

Astfel, prin Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.X/01.03.2013, s-a dispus societati intocmirea si depunerea pentru anul 2011 a Declaratiei privind impozitul pe profit rectificativa (cod 101) astfel incat aceasta sa reflecte pierderea fiscala de .X. lei stabilita de inspectia fiscala.

Astfel, impozitul pe profit suplimentar stabilit pentru perioada 01.06.2006 – 31.12.2011 este in suma totala de .X. lei, detaliata astfel:

- 01.06.2006 – 31.12.2006 – .X. lei ;
- Anul 2007 – .X. lei ;
- Anul 2008 – .X. lei ;

- Anul 2009 – .X. lei ;
- Anul 2010 – .X. lei ;
- Anul 2011 – pierderea fiscala de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. In ceea ce priveste suma de .X., reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugată .X. lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA .X. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA .X. lei,

aferenta unui număr de X facturi emise de societate și neînregistrate în evidența contabilă, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă in mod legal organele de inspectie fiscala au emis titlu de creanta prin care S.C. .X. SRL are obligatia colectarii TVA aferenta acestor facturi în condițiile în care societatea a achitat în timpul inspecției fiscale contravaloarea taxei aferentă respectivelor facturi.

In fapt, Garda Financiară - Secția .X. prin adresa nr. .X./CJ/28.09.2011 a transmis la D.G.A.M.C., Procesul verbal nr. .X. .X./31.08.2011 încheiat la SC .X. SRL.

Față de constatările cuprinse în procesul verbal încheiat de Garda Financiară .X., în timpul inspecției fiscale a fost întocmit Procesul Verbal nr. .X./28.11.2012 care a fost comunicat Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial .X. prin adresa nr. .X./29.11.2012, unde se precizeaza „*In plus, [...], in timpul controlului au fost identificate un numar de 30 de facturi in valoare de 726.721 lei si TVA in suma de .X. neinregistrate in evidenta contabila, [...]*”.

Constatările cuprinse în Procesul Verbal nr. .X./28.11.2012, încheiat de organele de inspectie fiscala, fac obiectul sumelor stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013.

Pentru neînregistrarea în evidența fiscală a celor X de facturi în luna emiterii, și neînscierea în decontul de T.V.A. a taxei colectată în sumă de .X. lei, respectiv neachitării taxei la data exigibilității plății acesteia conform prevederilor art. 134, alin. (2) și (3) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere nr.F-MCF .X./01.03.2013 au stabilit ca SC .X. SRL datorează T.V.A. de plată suplimentar în sumă de **.X. lei.**

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în

sumă de **.X. lei** stabilite până la data de 30.11.2012 și în baza prevederilor art. 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare aduse prin OUG 39/2010 au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

Societatea contestată susține că obligația suplimentară de plată în valoare de **.X. lei** reprezentând TVA cuprinsă în Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere, nu mai poate fi considerată obligație de plată, întrucât această sumă a fost achitată de contestată cu OP X la data de 07.12.2012, anterior datei de 01.03.2013 când au fost emise cele două acte administrative fiscale.

In drept, potrivit art.21, art.24, art.41, art.82, art.85, art.86 și art.110 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 21. - (1) Creantele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin.

(4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorărilor de întârziere, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii [...]."

"Art. 24. - Creantele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege".

"Art. 41. - În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale".

"Art. 82. - (2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege".

"Art. 85. - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri".

"Art. 86. - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei și

finantelor se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale."

"Art. 110. - (1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

*(2) **Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.***

*(3) **Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii"**.*

Din dispozitiile legale antecitate reiese ca obligatiile fiscale de natura impozitelor, taxelor si contributiilor datorate de contribuabili se stabilesc de organul fiscal prin emiterea deciziei de impunere sau de insasi contribuabilul debitor pe baza propriei declaratii fiscale asimilata cu decizia de impunere sub rezerva unei verificari ulterioare, iar colectarea acestor obligatii la bugetul general consolidat se face in temeiul titlului de creanta prin care se stabileste si se individualizeaza obligatiile fiscale in cauza.

In acest sens, conform pct.107.1 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin H.G. nr.1.050/2004:

"Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, intocmit de organele competente sau de alte persoane indreptatite potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

- a) **decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;***
- b) **declaratia fiscala, angajamentul de plata sau documentul intocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, in cazul in care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii;***
- c) **decizia prin care se stabileste si se individualizeaza suma de plata, pentru creantele fiscale accesorii, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, stabilite de organele competente;***
- d) **declaratia vamala pentru obligatiile de plata in vama;***
- e) **documentul prin care se stabileste si se individualizeaza datoria vamala, inclusiv accesorii, potrivit legii;***
- f) **procesul-verbal de constatare si sanctionare a contraventiei, intocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligatiile privind plata amenzilor contraventionale;***
- g) **ordonanta procurorului, incheierea sau dispozitivul hotararii instantei judecatoresti ori un extras certificat intocmit in baza acestor acte in cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare si al altor creante fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanta judecatoreasca"**.*

Astfel, stabilirea creantelor fiscale si colectarea lor la buget se realizeaza doar prin intermediul unor titluri de creanta, prin care se individualizeaza cuantumul obligatiilor fiscale datorate de contribuabili, iar plata propriu-zisa a acestor obligatii reprezinta doar o modalitate, chiar daca principala, de stingere a acestor creante fiscale.

Suma virată în cont reprezentând obligații fiscale de plată se distribuie de către organul fiscal competent pe tipuri de obligații fiscale datorate, conform sumelor stabilite în titlurile de creanță emise în condițiile legii și pentru care se efectuează plata. Distribuirea astfel efectuată va sta la baza stingerii obligației fiscale respective.

Prin urmare, creantele fiscale trebuie mai intai individualizate in titluri de creanta pentru a fi inscrise in evidenta fiscala a contribuabilului, astfel incat platile efectuate de contribuabili sa stinga aceste obligatii. *Astfel, în situatia in care obligatiile fiscale datorate nu au la baza titluri de creanta fiscala, contribuabilii care efectueaza plati in contul acestora pot solicita restituirea acestora, in temeiul art. 117 alin.(1) lit. a) Cod procedura fiscala care prevede ca se restituie, la cerere, debitorului sumele "platite fara existenta unui titlu de creanta".*

In speta, din documentele aflate la dosarul cauzei rezulta ca *obligatiile fiscale reprezentand TVA, generate de operatiunile comerciale neinregistrate in evidenta contabila a societatii*, recunoscute ca datorate de insasi contestatara, *au fost inregistrate pe baza Deciziei de impunere nr.F-MC X/01.03.2013 ce face obiectul prezentei contestatii.*

Din fisa sintetica totala deschisa de DGAMC pe numele SC .X. SRL rezulta ca a fost inregistrat un singur titlu de creanta fiscala - decizia de impunere nr. F-MC .X./22.04.2013 (data comunicarii) cu termen de plata 20.05.2013, iar plata efectuata anterior de societate in data de 07.12.2013 cu OP X in contul taxei pe valoarea adaugata a fost folosit pentru stingerea datoriilor societatii din contul TVA, in conformitate cu ordinea de stingere prevazuta de procedura fiscala aplicabila in materie.

Mai mult, din dosarul cauzei nu rezulta ca SC .X. SRL ar fi efectuat declararea acestor obligatii fiscale reprezentând TVA, aferente operațiilor neînregistrate în evidența contabilă.

În situația în care organele fiscale de administrare ar fi utilizat suma de .X. lei achitată în data de 07.12.2013 cu OP nr.X pentru stingerea TVA aferentă celor X de facturi, individualizată ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./22.04.2013 ar fi rămas nestinse alte obligații restante ale societății care ar fi generat la rândul lor calcul de accesorii.

Cât priveste Procesul-verbal nr. .X./28.11.2012 intocmit de inspectorii ANAF- DGAMC, organul de solutionare a contestației reține că acesta a fost

întocmit urmare verificării informațiilor comunicate de Garda Financiară-Secția .X. prin adresa nr. .X./CJ/28.09.2011, prin care s-a cuantificat prejudiciul produs bugetului de stat prin neînregistrarea celor X de facturi și **nu constituie titlu de creanță fiscală** în conformitate cu dispozițiile pct.106.2. din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.”

Cum procesul-verbal întocmit de inspectorii fiscali din cadrul DGAMC nu poate constitui titlu de creanță fiscală, iar colectarea creanțelor se poate realiza numai în baza unor titluri de creanță, conform celor anterior arătate, rezulta că în mod corect organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare aferente celor X de facturi emise și neînregistrate de contestată, în conformitate cu prevederile art. 109 alin.(2) Cod de procedură fiscală, conform cărora *“Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art.107 alin.(4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.”*

Astfel, rezulta cu claritate faptul că nu este vorba de stabilirea aceluiași obligații fiscale în baza a două titluri de creanță diferite, pentru care debitorul să fie obligat să efectueze plata de două ori a sumelor datorate, așa cum se susține prin contestația formulată, contestatoarea confundând stabilirea obligațiilor fiscale prin titluri de creanță fiscală cu plata acestora, ca modalitate principală de stingere a obligațiilor fiscale respective.

Având în vedere cele reținute, prevederile legale invocate, documentele existente la dosarul cauzei în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia,

« Contestația poate fi respinsă ca:

“ a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

se va respinge ca neîntemeiata contestația formulată de **SC .X. SRL** pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de **.X. lei** și accesoriile aferente în suma de **.X. lei** pentru un număr de X de facturi fiscale emise de contestatara și neînregistrate în evidența contabilă și fiscală a societății, pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit colectarea taxei pe valoarea adăugată.

2. În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată **.X. lei,**
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA **.X. lei;**
- penalități de întârziere aferente TVA **.X. lei,**

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care SC .X. SRL nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./01.03.2013 au stabilit următoarele:

A. diferența suplimentară în suma de .X. lei reprezentând TVA, respectiv:

a) .X. lei - reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă prin înregistrarea dublă în jurnalul de cumpărări a facturii nr. .X./31.10.2007 emisă de SC .X. SRL în valoare de .X. lei și T.V.A. de .X. lei și a facturii nr. .X./30.06.2009 emisă de SC X SRL .X. în valoare de .X. lei și T.V.A. de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** conform art.146 alin. (1) lit a) din Codul Fiscal și pct. 46 alin (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei**, și în baza prevederilor art. 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

b) .X. lei - reprezintă T.V.A. aferentă facturii storno nr. .X./31.12.2010 emisă către SC .X. .X. SRL înregistrată la societate, dar necomunicată și neînregistrată în evidența contabilă a clientului, drept pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează T.V.A. de plată suplimentară în sumă de **.X. lei**.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală au calculat majorări și dobânzi de întârziere, în sumă de **.X. lei** în baza prevederilor art. 120¹ din OG

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

c) .X. lei – reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă aferentă achizițiilor de băuturi alcoolice înregistrate în contul de cheltuieli de protocol pentru care societatea nu are dreptul să își exercite dreptul de deducere conform prevederilor art.145, alin.(5), lit. b) din Codul Fiscal.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de **.X. lei**, în baza prevederilor art.119 și art.120 alin (1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei** în baza prevederilor art. 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare au fost calculate penalități de întârziere de 15% în sumă de **.X. lei**.

B. Majorari/dobanzi de intarziere aferente TVA nedecarata în perioada în care intervine exigibilitatea taxei, respectiv:

1. Suma de **.X. lei** – reprezentând majorări și dobânzi de întârziere, calculate pentru neînregistrarea în evidența contabilă la data emiterii, a unui număr de **.X.** facturi emise de societatea verificată.

La verificarea documentelor fiscale și contabile din perioada 2007 – 2011 prezentate de societate și cele puse la dispoziție de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial **.X.** prin adresa **.X./P/2011** din 28.02.2012, au fost identificate un număr de **.X.** de facturi fiscale care au fost înregistrate în jurnalele de vânzări la o dată ulterioară datei emiterii acestora.

Prin declarare cu întârziere în decontul de TVA a taxei colectată în sumă de **.X. lei** aferentă acestor facturi, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a diminuat în mod repetat taxa pe valoarea adăugată de plată aferentă perioadei în care facturile au fost emise.

Pentru declararea cu întârziere a taxei colectată aferentă acestor facturi și implicit pentru amânarea plății taxei pe valoarea adăugată, în baza prevederilor art. 134, alin. (1)-(3) din Codul fiscal, SC **.X. SRL** datorează majorări de întârziere pentru plată cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, aferentă celor **.X.** de facturi.

În baza prevederilor art.119 alin.(1), art. 120, alin.(1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, au fost stabilite majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei**.

2. Suma de **.X. lei** - reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la taxa pe valoarea adăugată înregistrată în evidența contabilă, dar declarată cu întârziere în decontul de TVA, detaliate astfel :

a. .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de **.X. lei**, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna

decembrie 2009, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii iunie 2010.

b. .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna iunie 2010, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii iulie 2010.

c. .X. lei – reprezintă majorări și dobânzi de întârziere calculate la T.V.A. de plată în sumă de .X. lei, sumă care reprezintă T.V.A. colectată exigibilă în luna decembrie 2010, dar care a fost declarată ulterior, la rândul de regularizări, în decontul lunii martie 2011.

Astfel, pentru T.V.A. de plată în sumă totală de .X. lei (.X. lei + .X. lei + .X. lei) declarată cu întârziere în decontul de TVA, în baza prevederilor art.119 alin.(1), art. 120, alin.(1) și (7) din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de **.X. lei**.

Deși prin contestație SC .X. SRL solicită anularea integrală a Deciziei de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013, societatea nu prezintă documente și argumente în susținerea contestației pentru TVA în suma de **.X. lei și accesorii în suma de X lei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii în suma de X lei, societatea contestatară nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat nici un articol de lege în apărarea sa.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.249 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară*

de cazurile anume prevăzute de lege” și art.250 din același act normativ care precizează : „ dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]” .

Totodată, art.65 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare : „ (1) contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului.**

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.3250/2010 în dosarul nr.935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Conform prevederilor pct.2.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră *„organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”*, în baza celor reținute și având în vedere că **S.C. .X. SRL**, deși solicita anularea Deciziei de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 și a Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC .X./01.03.2013, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat TVA in suma de .X. lei și accesorii in suma de .X. lei, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de **S.C. .X. SRL** pentru acest capăt de cerere în conformitate cu art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: *„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”*, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de

Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

3. Referitor la suma de .X. lei, reprezentând:

- **impozit pe profit** .X. lei,

- **dobânzi/majorări de întârziere** .X. lei;

- **penalități de întârziere** .X. lei, **Agenția Națională de**

Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investita sa se pronunte asupra legalității datorării acesteia în condițiile în care din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezultă că ar fi fost emisa o decizie de stopare a ajutorului de stat de care beneficiaza S.C. .X. S.R.L. in baza certificatului de investitor in zona defavorizata nr.142 din 31.03.2000, iar pe parcusul căii administrative de atac societatea depune Nota de constatare nr. .X./02.07.2013 emisă de Consiliul Concurenței pentru monitorizarea ajutorului de stat acordată societatii.

In fapt, SC .X. SRL detine Certificatul de investitor in zona defavorizata nr.142 din 31.03.2000 valabil pana la data de 01.04.2009 prin care beneficiaza de facilitatile prevazute de HG nr.200/1999 in conformitate cu prevederile OUG nr.24/1998, republicata, cu modificarile ulterioare si cu prevederile HG nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Consiliul Concurenței-Inspectoratul teritorial .X., prin Nota de constatare nr.X din 28.12.2006 a determinat valoarea investițiilor eligibile in suma de .X. lei realizate pana la data de 15 septembrie 2004, fara a lua in considerare valoarea mijloacelor de transport achiziționate de contestatară in perioada 2000-2004.

În perioada trimestrul II 2006 - trimestrul I 2009 S.C. .X. S.R.L. a calculat anual, dar nu a achitat impozitul pe profit determinat in suma de .X. lei, considerand ca acesta se afla sub incidenta art.6 din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC .X./01.03.2013, organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe profit suplimentar in suma de .X. lei, aferent perioadei 2006-2009, întrucat SC .X. SRL l-a considerat scutit in baza art.6 lit.c din OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, fara a tine cont de veniturile din vanzarea marfurilor, din vanzarea produselor finite si a activelor, ce au fost obtinute de societate in afara zonei defavorizate si limita

maxima admisa a ajutorului de stat in suma de .X. lei, stabilita de Consiliul Concurenței – Directia de Monitorizare Teritoriala – Inspectoratul de Concurenta .X., prin Nota de constatare nr.SJ .X./28.12.2006.

Încă din timpul inspecției fiscale, contestatara a întreprins demersuri către Consiliul Concurenței, în data de 13.11.2012 cu nr.1210 transmițând D.G.A.M.C. adresa nr. .X./13.11.2012 prin care Consiliul Concurenței îi comunică următoarele : *"Până în anul 2007, Consiliul Concurenței nu a emis vreo decizie de suspendare/recuperare a unui ajutor de stat acordat SC .X. SRL. Începând cu anul 2007, competențele în materia ajutorului de stat au fost preluate de Comisia Europeană, Consiliul Concurenței fiind autoritate națională de contact în domeniul ajutorului de stat cu forul comunitar.*

În aceasta calitate, Consiliul Concurenței primește toate deciziile emise de Comisia Europeană în materia ajutorului de stat. Din analiza deciziilor transmise de forul comunitar, rezultă că, începând cu anul 2007, nu a fost emisă nici un fel de decizie referitoare la SC .X. SRL."

Ulterior, prin adresa nr. .X./11.12.2012 D.G.A.M.C. a solicitat Direcției Generale Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate (D.G.A.S.P.N.P.R.) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice documentele privind ajutorul de stat de care a beneficiat SC .X. SRL în baza OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Agenția de Dezvoltare Regionala X comunică prin adresa nr. .X./06.12.2012, SC .X. SRL faptul ca nu i-a fost retras Certificatul de investitor nr. .X./2000 eliberat pentru zona defavorizata Ip.

De asemenea cu nr. .X./17.12.2012, Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate a transmis organelor de inspectie fiscala adresa nr. .X./29.07.2008 prin care Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate a comunicat Consiliului Concurenței ca 80 de operatori economici, printre care si SC .X. SRL, au depășit intensitatea ajutorului de stat și adresa nr. .X./04.09.2008 prin care a comunicat Direcției Generale de Inspecție Fiscală din cadrul A.N.A.F. că la data de 31.12.2007, X de agenți economici, printe care și SC .X. SRL, nu mai sunt eligibili să primească ajutor de stat sub forma scutirii de la plata impozitului pe profit.

Prin completare la contestație, nr.510/02.07.2013, SC .X. SRL prezinta in sustinere Nota de constatare nr. .X./02.07.2013 a Consiliului Concurenței, potrivit careia ajutorul de stat stabilit prin Nota de constatare nr.SJ .X./28.12.2006 urmeaza a fi rectificat in sensul ca societatea mai poate beneficia de .X. lei in loc de .X. lei.

Astfel, prin adresa nr.X/04.07.2013, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor a solicitat Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili în baza prevederilor art.213 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pct.3.6 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, să se pronunțe în raport de acest document, adresă la care organul de inspectie fiscala a răspuns prin adresa nr. .X./02.08.2013.

In drept, în ceea ce privește competența de monitorizare a ajutoarelor de stat, art.13, 17, 18 și 26 din Legea nr.143/1999 privind ajutoarele de stat, in vigoare pana la data de 01.01.2007 cand a intrat in vigoare O.U.G. nr.117/2006, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza urmatoarele:

“ART. 13 - (1) Consiliul Concurenței și Oficiul Concurenței vor supraveghea permanent toate ajutoarele existente. Dacă se consideră că un ajutor existent denaturează semnificativ mediul concurențial normal și afectează aplicarea corespunzătoare a acordurilor internaționale la care România este parte, Consiliul Concurenței va solicita furnizorului de ajutor să ia măsuri corespunzătoare pentru eliminarea incompatibilității acestuia cu prezenta lege. Aceste măsuri pot să includă o recomandare de anulare sau de modificare a ajutorului existent. Aceste recomandări vor fi transmise și Oficiului Concurenței în vederea monitorizării de către acesta a realizării măsurilor impuse.

(2) Dacă măsurile nu sunt luate de către furnizorul de ajutor, în perioada de timp indicată în solicitare, Consiliul Concurenței poate decide oprirea acordării ajutorului existent sau poate impune condiții și obligații menite să asigure compatibilitatea ajutorului cu dispozițiile prezentei legi. Decizia nu va avea efect retroactiv și trebuie să permită furnizorului de ajutor o perioadă rezonabilă de timp pentru a se supune acesteia. [...]

Recuperarea, rambursarea sau suspendarea ajutorului

ART. 17 - (1) Consiliul Concurenței poate cere Curții de apel în a cărei circumscripție teritorială se află sediul principal al furnizorului sau beneficiarului de ajutor de stat anularea actului administrativ prin care s-a acordat acesta și, pe cale de consecință, să dispună recuperarea, rambursarea sau suspendarea plății oricărui ajutor ilegal.

(2) Președintele Curții de apel poate dispune, prin ordonanță președințială, recuperarea, rambursarea sau suspendarea acordării ajutorului ilegal. Ordonanța poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Recuperarea ajutorului de stat interzis

ART. 18 - (1) Când un ajutor de stat, pentru care Consiliul Concurenței a emis o decizie de interdicere, a fost totuși acordat, Consiliul Concurenței va cere Curții de apel în a cărei circumscripție teritorială se află sediul principal al furnizorului sau al beneficiarului de ajutor anularea actului administrativ prin care s-a acordat acesta și, pe cale de consecință, să dispună recuperarea ajutorului de către furnizor sau rambursarea acestuia de către beneficiar.

(2) Consiliul Concurenței poate cere Curții de apel să dispună recuperarea sau rambursarea ajutorului de stat și în cazul în care nu au fost respectate condițiile sau obligațiile prevăzute în decizia de autorizare.

(3) Hotărârea Curții de apel poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

(4) Acțiunile prevăzute în acest capitol sunt judecate după procedura de contencios administrativ.

ART. 26 - (1) În sensul prezentei legi, prin monitorizare se înțelege activitatea de supraveghere și control al ajutoarelor de stat existente în derulare, în vederea verificării respectării prevederilor actului normativ sau administrativ care le instituie și a deciziilor de autorizare emise de către Consiliul Concurenței.

(2) În aplicarea regulamentelor, instrucțiunilor și deciziilor emise de către Consiliul Concurenței conform prezentei legi, acțiunile de monitorizare se finanțează prin întocmirea unui raport de monitorizare.

(3) Obligația de monitorizare a ajutoarelor de stat revine Consiliului Concurenței.

(4) În vederea realizării monitorizării ajutoarelor de stat, Consiliul Concurenței are următoarele atribuții:

a) supraveghează respectarea de către furnizorii și beneficiarii de ajutor de stat a prevederilor actelor normative sau administrative prin care se instituie ajutoare de stat;

b) urmărește aplicarea efectivă a deciziilor de autorizare emise;

c) verifică respectarea de către furnizorii și beneficiarii de ajutor de stat a regulilor privind cumulul de ajutoare;

d) verifică dacă ajutoarele de stat acordate se încadrează în pragurile de intensitate maximă admisibilă prevăzute de legislația în domeniu."

Astfel, în conformitate cu prevederile legale aplicabile, ajutorul de stat de care a beneficiat S.C. .X. S.R.L. a fost verificat de inspectorii de concurența din cadrul Consiliului Concurenței, organismul desemnat de legiuitor să monitorizeze aceste ajutoare.

Mai mult, prin O.U.G. nr.129/2005 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare până la data de 01.01.2007 când intra în vigoare O.U.G. nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, se instituie obligativitatea emiterii unei decizii de stopare a ajutorului de stat, astfel:

"ART. 194¹ - Dispoziții privind stoparea ajutorului de stat

(1) Stoparea acordării ajutoarelor de stat se realizează, de drept, prin:

a) emiterea unei decizii a Consiliului Concurenței în acest sens;

b) emiterea unei decizii de către furnizorul ajutorului de stat ca urmare a exercitării activității de supraveghere, când constată incompatibilitatea între ajutoarele de stat acordate și dispozițiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, precum și a actelor normative emise în aplicarea acesteia".

Conform O.U.G. nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, se stipulează:

"CAP. 4 Monitorizarea ajutoarelor de stat

ART. 17 Consiliul Concurenței monitorizează ajutoarele de stat în sensul prevederilor din regulamentele comunitare referitoare la acțiunile de monitorizare, în baza raportărilor, informațiilor și datelor transmise de furnizori, care pot fi autorități și alți furnizori de ajutor de stat.

ART. 18 (1) Furnizorii de ajutor de stat sunt obligați să urmărească modul de utilizare a ajutoarelor de stat acordate, să dispună măsuri și să transmită Consiliului Concurenței, în formatul solicitat de acesta, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național, inclusiv pentru întocmirea rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

(2) Beneficiarii de ajutor de stat au obligația să transmită furnizorului raportări periodice, precum și alte informații cu privire la ajutorul de stat acordat, conform cererii acestuia, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), furnizorii vor emite decizii prin care se dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat acordate. Deciziile furnizorilor de ajutor de stat au caracter de titlu executoriu.

(4) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (3), furnizorii vor emite norme metodologice proprii.

CAP. 5 Rambursarea, recuperarea, suspendarea sau recuperarea provizorie a ajutorului de stat ilegal și a ajutorului de stat utilizat abuziv

ART. 26 (1) Beneficiarul unui ajutor de stat este obligat să ramburseze suma reprezentând echivalentul ajutorului de stat a cărui recuperare a fost dispusă de Comisia Europeană, cu excepția situației în care punerea în aplicare a deciziei Comisiei Europene a fost suspendată, în conformitate cu reglementările comunitare. Ajutorul de stat care trebuie rambursat sau recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării sau a rambursării.

(2) Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului CE 659/1999.

(3) Beneficiarul nu mai poate primi niciun alt ajutor de stat până la îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1).

ART. 27 (1) Consiliul Concurenței trimite de îndată furnizorului de ajutor de stat o copie a deciziei Comisiei Europene prin care s-a dispus recuperarea ajutorului de stat ilegal sau a ajutorului utilizat abuziv, primită prin intermediul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană.

(2) Furnizorul de ajutor de stat transmite beneficiarului de îndată o copie a deciziei Comisiei Europene.

(3) Furnizorii de ajutor de stat au obligația de a lua de îndată toate măsurile necesare pentru aplicarea deciziei Comisiei Europene, în vederea îndeplinirii obligațiilor de stat membru”.

Cu alte cuvinte, legiuitorul a stabilit ca în cazul în care, în urma monitorizării, inspectorii din cadrul Consiliului Concurenței ar fi constatat ca S.C.

.X. SRL nu mai indeplinește condițiile de a beneficia de facilitățile acordate privind ajutorul de stat, urma să se emite o decizie de stopare a ajutorului de stat.

De asemenea, legiuitorul stabilește ca furnizorul de ajutor de stat emite decizie de stopare a ajutorului de stat în cazul în care supraveghează beneficiarul ajutorului și constată *“incompatibilitatea între ajutoarele de stat acordate și dispozițiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, precum și a actelor normative emise în aplicarea acesteia”*.

Asadar, în materie de ajutor de stat constând în facilități fiscale de natura scutirii la plata a impozitului pe profit, competența de monitorizare și stopare a ajutoarelor în cazul în care se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile impuse pentru acordarea ajutorului, revine Consiliului Concurenței.

Potrivit art.213 alin.1 și alin.4 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

De asemenea, potrivit pct.182.1 din H.G. nr.1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art.182 (devenit după republicare art.213) din Codul de procedură fiscală, se stipulează:

“182.1. În temeiul art.182 alin.(4) din Codul de procedură fiscală), contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”*

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că contestatarii pot depune în susținerea cauzei documente și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele fiscale.

De asemenea, se reține că în această situație organului de inspecție fiscală i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere situația de fapt prezentată, potrivit căreia încă din timpul inspecției fiscale SC .X. SRL a întreprins demersuri la organele abilitate ale statului pentru a demonstra organelor de inspecție fiscală motivele pentru care nu a fost plătit impozitul pe profit în cuantumul stabilit de acestea în timpul inspecției fiscale SC .X. SRL depune în susținerea cauzei documente suplimentare privind cuantumul ajutorului de stat de care mai poate beneficia

societatea, documente neanalizate si neavute in vedere de organele de inspectie fiscala la stabilirea acestui debit intrucat au fost obtinute si depuse de societate ulterior finalizarii inspectiei fiscale si emiterii Deciziei de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013.

Prin adresa nr. .X./02.08.2013 transmisă de organele de inspectie fiscală, ca răspuns la solicitarea organului de soluționare a contestației nr.X/04.07.2013 se precizeaza ca *“prin rectificarea Notei de constatare nr. .X./28.12.2003 (prin Nota de constatare nr. .X./02.07.2013) Consiliul Concurentei modifica cuantumul ajutorului de stat, de care poate beneficia SC .X. SRL, in sensul majorarii, de la suma de .X. lei la suma de .X. lei. Acest fapt, are influente fiscale privind diferentele suplimentare calculate de echipa de control la sursa impozit pe profit, in sensul in care, noul cuantum al ajutorului de stat de care beneficiaza societatea determina o diminuare a diferentei suplimentare de impozit pe profit, inclusiv a majorarilor de intarziere si a penalitatilor aferente acesteia, diferenta stabilita cu ocazia inspectiei fiscale efectuate.”*

Din analiza dosarului cauzei, organul de soluționare a contestației a stabilit că în ceea ce privește impozitul pe profit in suma de .X. lei [X-X (diminuare de impozit pe profit)] aferent facturilor de livrare inregistrate cu intarziere, facturilor emise si neinregistrate in evidenta contabila, facturilor de achizitie ce au fost inregistrate de doua ori in conturile de cheltuieli, calcule eronate, deducerea eronata a cheltuielilor de protocol, pentru facturile emise si necomunicate clientilor, contestatara nu aduce argumente cu privire la stabilirea impozitului pe profit suplimentar, în afara celor privitoare la cuantumul ajutorului de stat.

Întrucât organul de soluționare a contestației nu poate stabili influențele acestor deficiențe constatate de organele de inspectie fiscală asupra ponderii impozitului pe profit pentru care societatea beneficiaza de ajutor de stat, în cauză se va face aplicarea art.216 alin.(3) si alin.(3¹)din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborat cu pct. 11.6. din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

“11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de

30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”,

și se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-MC .X./01.03.2013 respectiv pentru toată diferența de impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de **.X. lei**, urmand ca organele de inspectie fiscală, prin alte persoane decât cele care au emis decizia de impunere contestată, să reanalizeze situația de fapt ținând cont de considerentele prezentei decizii și de prevederile legale în vigoare incidente în materie în perioada verificată.

Referitor la suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilit de organele de inspectie fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.F-MC .X./01.03.2013, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Astfel, întrucât contestația a fost desființată pentru impozitul pe profit în sumă de **.X. lei**, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”** va fi desființată decizia și pentru accesorii în sumă de **.X. lei**.

La reevaluare se vor avea în vedere și celelalte motivații ale societății din cuprinsul contestației, pentru perioada 2006-2011.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art.216 alin.1, alin.3 și alin.3¹, din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a, pct.11.1 lit.b și pct.11.6 din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisă de organele de inspectie fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei, reprezentând:**

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată,**
- **.X. lei – dobanzi/majorări de întârziere,**
- **.X. lei – penalități de întârziere.**

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./01.03.2013 privind obligațiile fiscale

suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei, reprezentând:**

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată,**
- **.X. lei – dobanzi/majorări de întârziere,**
- **.X. lei – penalități de întârziere.**

3. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-MC .X./01.03.2013 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei – impozit pe profit,**
- **.X. lei – dobanzi/majorări de întârziere,**
- **.X. lei – penalități de întârziere,**

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă să procedeze la o nouă verificare a impozitului profit pe aceeași perioadă, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

X

DIRECTOR GENERAL

X